

osnovi komparativne analize atribuiraju mu se oltarne slike u Kubeđu, Novoj Vasi kraj Brtonigle, Božjemu Polju kraj Vižinade, Oprtlju, Vabrigi i dvije u Žminju. U svojim slikama spaja utjecaje mlet. slikara (ponajviše V. Carpaccia, sina mu Domenica te Girolama i Francesca Santacroce), manirističke elemente i barokne utjecaje koje prima preko suvremenih grafičkih listova iz Italije i S zemalja. Prijašnje studije spominjale su Venturin tamni kolorit, ali su restauriranja njegovih slika jasno pokazala izrazito manirističku gamu.

LIT.: K. Prijatelj, Zadarski slikar Juraj Ventura, Studije o umjetnicima u Dalmaciji, III, Zagreb 1975. — Isti, Dva dalmatinska majstora u istarskim zbivanjima renesanse i manirizma, Bulletin JAZU, 1977, 1. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. — K. Prijatelj, Ventura 1992, Mogućnosti, 1993, 1—2. V. Fo.

VENTURIĆ, Luka, slikar i drvorezbar (Ston, XVI. st.). Spominje se u dubrovačkim dokumentima 1540—77. Od 1540. učio kod slikara K. Antunovića u Dubrovniku, 1548—69. vjerojatno radio u Stonu. God. 1569. izradio je i oslikao drveni oltar za stonsku crkvu Sv. Vlahe, 1573. tabernakul za franjevačku crkvu u Dubrovniku.

LIT.: J. Tadić, Građa. — V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1953. — Lj. Karaman, O staroj slikarskoj školi u Dubrovniku, Anali — Dubrovnik, 1953. — K. Prijatelj, Dubrovačko slikarstvo XV—XVI. st., Zagreb 1968. — N. Božanić-Bezić, Renesansni obrt u Dalmaciji, Mogućnosti, 1976. V. Fo.

VENTURINI, Darko, stručni pisac (Međurača, 20. VI. 1932). Završio Arhitektonski fakultet u Zagrebu. Objavljuje studije i članke o arhitekturi i dizajnu; bavi se lik. kritikom.

BIBL.: Nekoliko dilema o umjetnosti, ŽU, 1971, 14; Odgovornost i poštenje arhitekta, Arhitektura, 1973, 145; Arhitektura i pejzaž, ibid., 1973, 146—147; Zvezdane godine stambene izgradnje, ibid., 1976, 156—157; Arhitektonski projektni zavod—APZ, Zagreb 1982.

VENTURINI, Zdenko, slikar i scenograf (Bakar, 4. VIII. 1922). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1951 (Đ. Tiljak). Usavršavao se u Belgiji, Italiji i Francuskoj. Djeluje u Zadru gdje je bio scenograf Narodnoga kazališta (1954—64), potom profesor na Pedagoškoj akademiji (1965—78) i na Filozofskome fakultetu (1978—89). Slika u duhu lirske realizma, naglašavajući slobodnije kolorističke odnose (*Creska luka*, 1954; *Mrtva priroda*, 1986; *Tržnica u Zadru*, 1989). Njegove se

scenografije odlikuju geometrijskom stilizacijom i čistim funkcionalnim rješenjima (T. Williams, *Staklena menažerija*, 1955; R. Marinković, *Glorija*, 1958; M. Krleža, *Vučjak*, 1960; J. P. Sartre, *Obzirna bludnica*, 1961; L. Pirandello, *Sicilijanski limuni*, 1963; F. G. Lorca, *Dom Bernarde Albe*, 1974). — Samostalno je izlagao u Delnicama 1944. i Crikvenici 1945 (s B. Bahorićem) te u Novome Sadu 1960. i Zadru 1964 (scenografije). Bavi se zidnim slikarstvom, mozaikom i ilustriranjem knjiga.

LIT.: Likovno stvaralaštvo u Zadru 1945—1982 (katalog), Zadar 1982. — T. Maštrović, Zadarsko Narodno kazalište (1945—1963), Dani Hvarskog kazališta, 1984, 11. — Repertoar hrvatskih kazališta 1840—1860—1980, I i II, Zagreb 1990. Ž. Sa.

VENUCCI (Wnoucsk), Romolo, slikar i kipar (Rijeka, 4. II. 1903 — 2. VIII. 1976). God. 1923. upisuje se na Akademiju u Budimpešti (J. Vaszary, A. Dudits), gdje dolazi u dodir s madž. avangardnim tendencijama i grupama »UME« i »KUT«. Po povratku u Rijeku 1927. izvodi svoje prve javne radove: zidne slike u atriju kapucinske crkve, dva dekorativna panoa u duhu futurizma za Riječki velesajam (1928) te dvije skulpture anđela za zavjetnu crkvu na Kozali (1933). Nakon prve postimpresionističke faze (*Kantrida*, 1922) njegove se slike odlikuju ekspresionističkom dramatikom (*Portret mladića*, 1927). U razdoblju 1929—35. u svojim je slikama ostvario sintezu futurizma i kubokonstruktivizma (*Dekomponirani akt*, 1927; *Figura*, 1930; *Portret F. Dreniga*, 1931), što je primijenio i na tri skulpture (*Kupačica*, 1932; *Snaga volje*, 1933; *Ženski akt*). U djelima do 1960. ostao je vjeran ekspresionističkoj paleti i konstruktivistički modeliranoj formi. U razdoblju 1960—70. slika apstraktne kompozicije (*Muzička kompozicija*, 1963; *Apstraktna kompozicija*, 1968) i ciklus *Gromače*. God. 1970—76. slika na način ekspresivnoga realizma motive iz Rijeke i Sušaka te luke i brodove. — Bavio se lik. pedagogijom, ilustracijom, restauriranjem slika i grafičkim oblikovanjem. Izlagao od 1927, a samostalno u Rijeci (1944, 1957, 1971, 1993) i Vareseu (1965). Njegova umj. ostavština darovana je 1989. gradu Rijeci.

LIT.: D. Glavočić, Romolo Venucci (1903—1976), retrospektivna izložba (katalog), Rijeka 1993. — M. Balabanić Fačini, Romolo Venucci, Riječki Stari grad i platane (katalog), Rijeka 1993. K. Ma.

R. VENUCCI, Sjedeći muškarac

R. VENUCCI, Portret F. Dreniga. Rijeka, Moderna galerija

